

Väestörakenne 2019

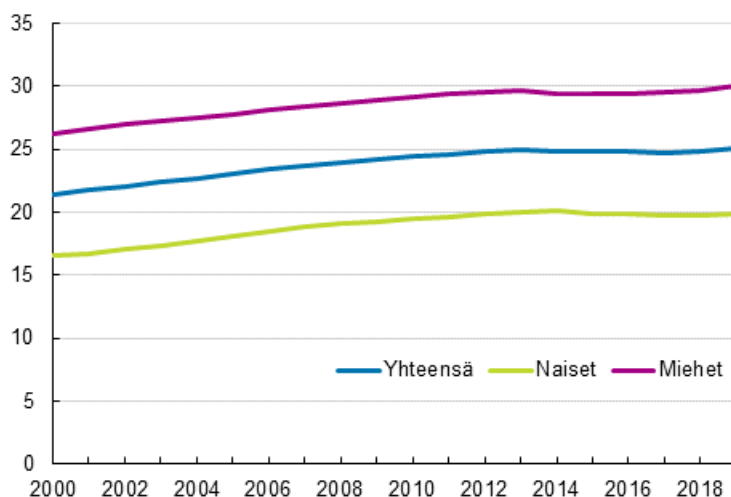
Vuosikatsaus

Lapsettomuus yleistynyt kaupunkialueiden miehillä ja maaseutualueiden naisilla

Korjaus 29.10.2020: Liitetaulukoiden 2, 3, 4 ja 5 otsikoita ja riviotsikoita on korjattu. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.

Tilastokeskuksen väestörakennetilaston mukaan lapsettomuus 40–44-vuotiailla on lisääntynyt vuosien 2000–2019 aikana erityisesti kaupunkialueilla asuvilla miehillä ja maaseutualueilla asuvilla naisilla. Maaseutualueiden miehillä lapsettomuuden kehitys on ollut osin päinvastaista 2010-luvulla.

Lapsettomien osuus 40–44-vuotiaista sukupuolen mukaan 2019, prosenttia

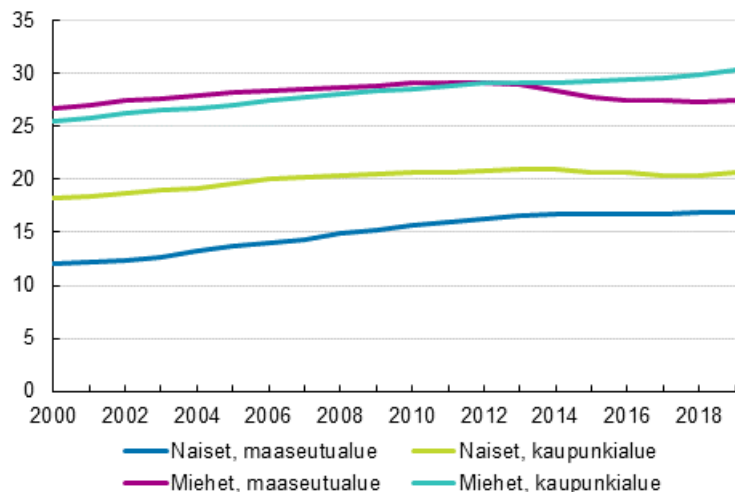

Vuoden 2019 lopussa 87 045 henkeä 40–44-vuotiaista oli lapsettomia. Määrä on 25 prosenttia koko ikäryhmästä. Lapsettomuus 40–44-vuotiailla on yleistynyt vuodesta 2000 lähtien, jolloin osuus oli vielä alle 22 prosenttia. Sekä naisten että miesten lapsettomuus on yleistynyt tarkasteluaikana. Vuonna 2019 40–44-vuotiaista miehistä jopa 30 prosenttia ja naisista 20 prosenttia oli lapsettomia.

Kaupunkialueilla asuvista 40–44-vuotiaista miehistä lähes kolmannes lapsettomia

Suomen ympäristökeskuksen ja Oulun yliopiston maantieteen laitoksen ylläpitämä [kaupunki-maaseutu-luokitus](#) mahdollistaa väestön alueellisen tarkastelun hallinnollisista aluerajoista riippumatta. Tässä alueluokat on yhdistetty maaseutualueisiin (maaseudun paikalliskeskukset, kaupungin läheinen maaseutu, ydinmaaseutu, harvaan asuttu maaseutu) sekä kaupunkialueisiin (sisempi kaupunkialue, ulompi kaupunkialue, kaupungin kehysalue).

Lapsettomien osuus 40–44-vuotiaista sukupuolen ja kaupunki-maaseutu-luokituksen mukaan 2000–2019, prosenttia

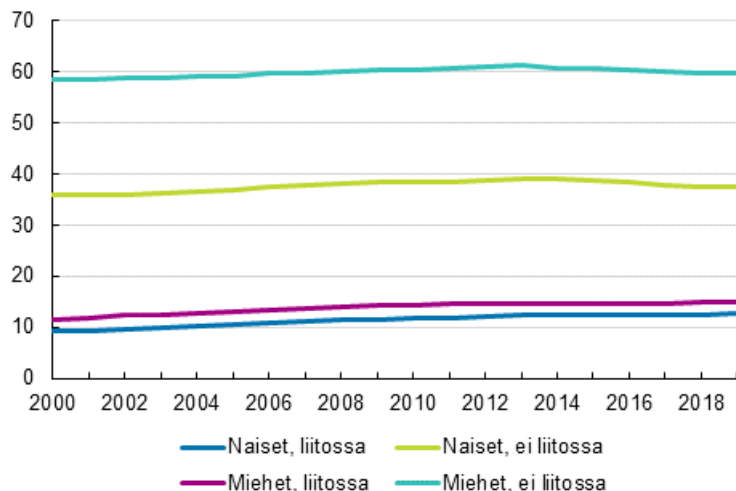

Lapsettomuus on maaseutualueilla harvinaisempaa kuin kaupunkialueilla. Vuonna 2019 maaseutualueiden 40–44-vuotiaista 22 prosenttia oli lapsettomia, kun vastaava osuus kaupunkialueilla oli 26 prosenttia. Alueellinen ero on miehillä ja naisilla samansuuntainen, joskin naisilla maaseutualueiden ja kaupunkialueiden ero lapsettomuudessa on suurempi. 40–44-vuotiaista maaseutualueiden miehistä 28 prosenttia ja kaupunkialueiden miehistä jopa 30 prosenttia oli lapsettomia. Vastaavasti 40–44-vuotiaista maaseutualueiden naisista 17 prosenttia ja kaupunkialueiden naisista 21 prosenttia oli lapsettomia.

Vuosien 2000–2019 aikana lapsettomien osuus 40–44-vuotiaiden ikäryhmässä on kasvanut eniten maaseutualueiden naisten ja kaupunkialueiden miesten keskuudessa (molemmissa 4,8 prosenttiyksikköä). Lapsettomuus on muuttunut vähiten maaseutualueiden miehillä, joilla lapsettomien osuus on jopa pienentynyt vuoden 2010 29,2 prosentista 27,5 prosenttiin vuonna 2019.

Lapsettomuus yleistyy avio- ja avoliitossa olevilla

Lapsettomien osuus 40–44-vuotiaista perheasematyyppin ja sukupuolen mukaan 2000–2019, prosenttia

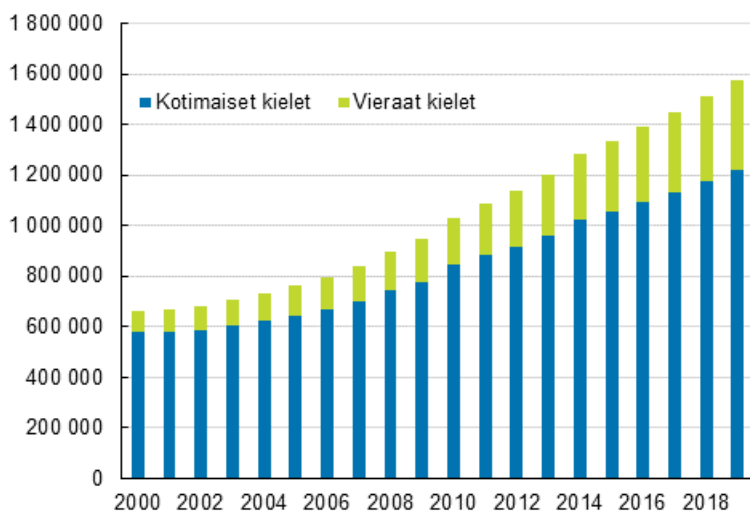
Avio- ja avoliitossa elävillä lapsettomuus on yleistynyt tasaisesti kahden vuosikymmenen aikana. Vuonna 2000 liitossa elävistä 40-44-vuotiaista miehistä 12 prosenttia oli lapsettomia. Osuus on noussut vuoden 2019 loppuun mennessä 15 prosenttiin. Myös avio- tai avoliitossa olevilla 40–44-vuotiailla naisilla osuus on noussut 9 prosentista 13 prosenttiin vastaavana aikana.

Lapsettomien osuus on pysynyt tasaisempaan niillä, jotka eivät olleet avio- tai avoliitossa tarkasteluvuonna. Vuonna 2019 ei-liitossa olevista 40-44-vuotiaista naisista lapsettomien osuus oli 37 prosenttia ja 40–44-vuotiaista miehistä 60 prosenttia. Lapsettomien naisten osuus on noussut 1,5 prosenttiyksikköä ja miesten vain reilun prosenttiyksikön vuosien 2000–2019 aikana.

Jo 1,6 miljoonaa ei kuulu mihinkään uskontokuntaan

Vuonna 2019 1,6 miljoonaa henkeä ei kuulunut mihinkään uskontokuntaan. Äidinkielenään suomea puhuvista 24 prosenttia ja äidinkielenään ruotsia puhuvista 19 prosenttia oli uskontokuntaan kuulumattomia. Vieraskielisistä 85 prosenttia ei ole minkään Suomessa rekisteröidyn uskonnollisen yhdyskunnan jäsen. Erityisesti maahanmuuttajien osalta uskontokuntatieto ei anna oikeaa kuvaa. Kaikki uskonnolliset yhdyskunnat eivät ole Patentti- ja rekisterihallituksen rekisterissä, eivätkä kaikki uskonnon harjoittajat liity uskonnollisen yhdyskunnan jäseniksi.

Uskontokuntiin kuulumattomien määrä kielen mukaan 2000–2019

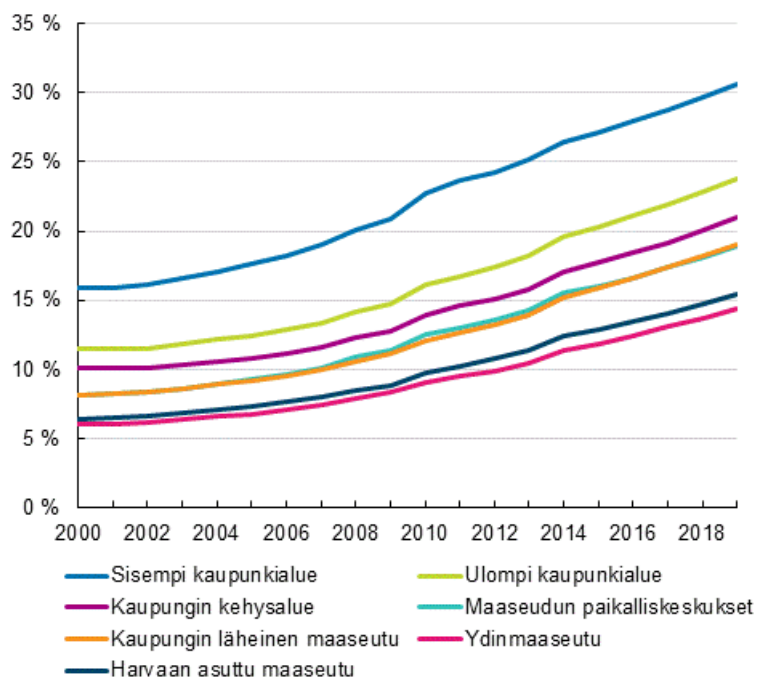
Koska uskonnolliseen yhdyskuntaan kuulumisen tieto antaa vajavaisen kuvan esimerkiksi maahanmuuttajien tilanteesta, on muutosta hyvä tarkastella myös kieliryhmittäin. Uskontokuntiin kuulumattomien osuus vieraskielisillä on pysynyt 2000-luvulla lähes samalla tasolla, kasvaen tuona aikana vain 3 prosenttiyksikköä. Suomenkielisillä osuus on kasvanut vuoden 2000 12 prosentista 24 prosenttiin. Ruotsinkielisillä uskontokuntiin kuulumattomien osuus kasvoi 8 prosentista 19 prosenttiin.

Kotimaisia kieliä puhuvista miehistä uskontokuntiin kuulumattomia oli 28 prosenttia, naisista 20 prosenttia. Muita kieliä puhuvien kohdalla naisten ja miesten välinen ero oli hieman pienempi, naisista 83 prosenttia ja miehistä 87 prosenttia ei kuulunut mihinkään uskontokuntaan.

Uskontokuntiin kuulumattomia yhä enemmän kaupunki- ja maaseutualueilla

Uskontokuntiin kuulumattomien osuus kaikissa kieliryhmissä on kasvanut 2000-luvulla sekä kaupunki- että maaseutualueilla. Kasvu on ollut keskimääräistä nopeampaa sisemällä kaupunkialueella, 19 prosenttiyksikköä. 37 prosenttia väestöstä asui vuonna 2019 näillä kaupunkien tiiviisti rakennetuilla yhtenäisillä alueilla. Muutos oli 2000-luvulla pienin harvaan asutulla maaseudulla sekä ydinmaaseudulla, jossa uskontokuntiin kuulumattomien osuus kasvoi 10 prosenttiyksikköä.

Kotimaisia kieliä puhuvat uskontokuntiin kuulumattomat kaupunki-maaseutu-luokituksen mukaan 2000–2019, prosenttia

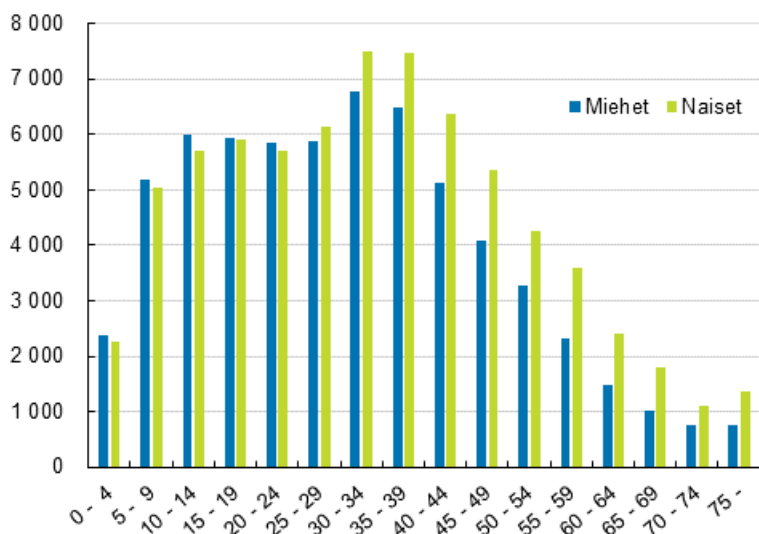

Kotimaisia kieliä puhuvissa uskontokuntiin kuulumattomien osuudet ovat myös nousseet jokaisessa kaupunki-maaseutuluokituksen aluetyypissä. Kasvu oli jyrkintä kaupunkialueilla, kun vuodesta 2000 kaupunkialueilla uskontokuntiin kuulumattomien osuus nousi 14 prosentista 27 prosenttiin. Maaseutualueilla nousu oli vastaavana aikana seitsemästä prosentista 17 prosenttiin. Sisemmällä kaupunkialueella nousu oli myös kotimaisten kielten puhujien kohdalla jyrkin, 15 prosenttiyksikköä. Sekä ydinmaaseudulla että harvaan asutulla maaseudulla kasvu oli alle 10 prosenttiyksikköä.

Kaksoiskansalaisia 135 300 vuonna 2019

Henkilöitä, joilla oli Suomen kansalaisuuden lisäksi jonkin toisen valtion kansalaisuus, oli 135 272 vuonna 2019. Näiden ns. kaksoiskansalaisten määrä on kasvanut 62 prosenttia vuodesta 2009. Eniten kaksoiskansalaisia asui Uudellamaalla, 53 prosenttia kaikista kaksoiskansalaisista. Seuraavaksi eniten kaksoiskansalaisia oli Varsinais-Suomessa (9 %) ja Pirkanmaalla (7 %). Enemmistö kaksoiskansalaisista, 86 prosenttia, asui kaupunki-maaseutu-luokituksen mukaan kaupunkialueilla.

Kaksoiskansalaisten määrä iän ja sukupuolen mukaan 2019

Kaksoiskansalaisista useampi on nainen, 53 prosenttia. Miehet, joilla on kaksoiskansalaisuus, ovat nuorempia kuin naiset. Alle 25-vuotiaista kaksoiskansalaisista miehiä on enemmän kuin naisia, mutta 25-vuotiaissa ja sitä vanhemmissa ikäluokissa tilanne on päinvastainen.

Kaksoiskansalaisilla selvästi yleisin toinen kansalaisuus on venäjä, jonka kansalaisia oli vuonna 2019 yli 33 000. Kolme seuraavaksi suurinta ryhmää ovat Ruotsin, Somalian ja Viron kaksoiskansalaiset. Vuoden 2015 jälkeen 15 suurimmasta kaksoiskansalaisten ryhmästä on poistunut entinen Serbia ja Montenegro, ja tilalle on tullut Ukraina, jonka kansalaisia oli Suomen kansalaisista vuonna 2019 yli 2 000. Kansalaisuusryhmissä on vaihtelua sukupuolijakaumissa. Venäjän, Thaimaan, Ukrainan ja Kiinan kaksoiskansalaisista vähintään 60 prosenttia on naisia. Miesvoittoisempia suomen kansalaisten toisen kansalaisuuden valtioita ovat Irak, Turkki ja Yhdistynyt kuningaskunta, joista yli 55 prosenttia on miehiä.

Suomen kansalaiset, joilla kaksoiskansalaisuus 2019, top 15 -maat

Toinen kansalaisuus	Miehet, %	Naiset, %	Yhteensä
Venäjä	35,5	64,5	33 455
Ruotsi	51,1	48,9	8 494
Somalia	50,7	49,3	6 977
Viro	41,8	58,2	6 440
Irak	59,1	40,9	5 349
Iran	52,7	47,3	4 298
Yhdysvallat	49,2	50,8	4 265
Vietnam	43,6	56,4	3 824
Turkki	65,4	34,6	3 766
Afganistan	52,2	47,8	3 581
Thaimaa	35,5	64,5	2 809
Yhdistynyt kuningaskunta	56,4	43,6	2 494
Saksa	51,7	48,3	2 451
Ukraina	40,4	59,6	2 056
Kiina	29,9	70,1	1 690

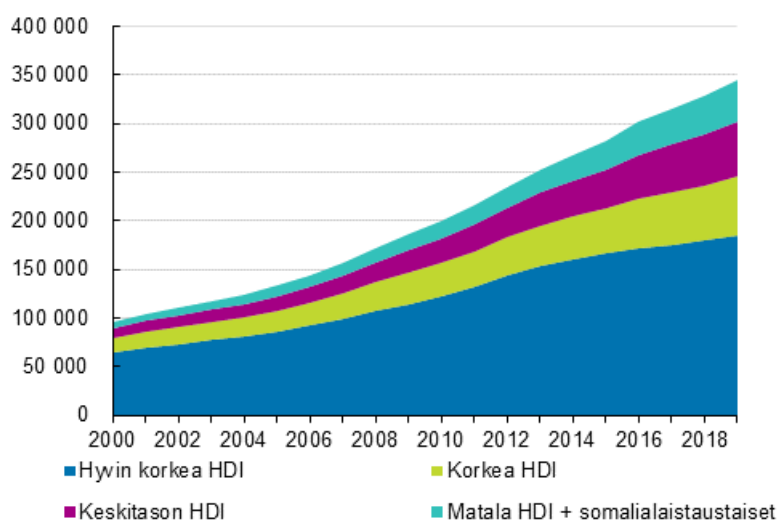
Kaksoiskansalaisista 76 prosenttia, noin 103 100 henkeä, oli syntyperältään ulkomaalaistaustaisia. Ulkomaalaistaustaisia ovat ne henkilöt, joiden molemmat tai ainoa tiedossa oleva vanhempi on syntynyt

ulkomailla. Ulkomailla syntyneitä ulkomaalaistaustaisia oli kaksoiskansalaisista 63 prosenttia. Suomalaistaustaisten kaksoiskansalaisten syntymämaat olivat lähes tasaisesti sekä Suomi että ulkomaat.

Alemman kehitystason maista lähtöisin olevien osuus kasvanut ulkomaalaistaustaisissa

Tässä tarkastellaan ulkomailla syntyneiden ulkomaalaistaustaisten taustamaita [inhimillisen kehityksen indeksin](#) mukaan (HDI). Joillekin valtioille, kuten Somalialle, ei ole vuoden 2018 indeksissä määritelty lukua. Tässä somalialaistaustaiset on yhdistetty matalan kehitystason ryhmään. Valinta perustuu Somalian vuoden 2012 HDI-lukuun. Taustamaalla tarkoitetaan äidin tai isän syntymävaltiota, tai jos sitä ei ole tiedossa, henkilön omaa syntymävaltiota.

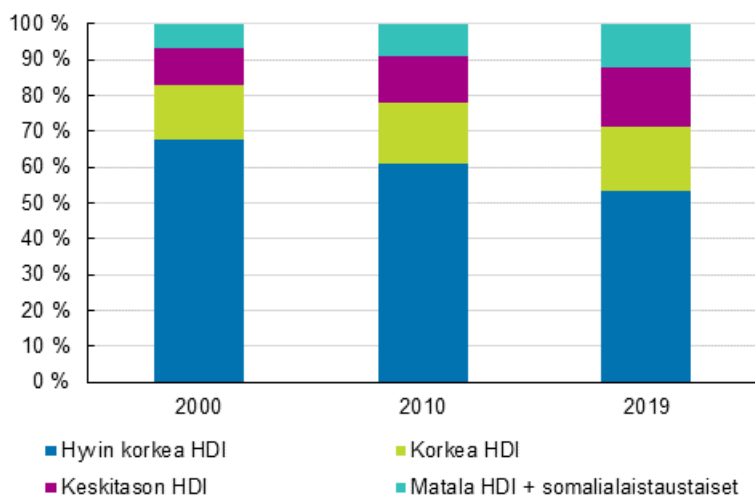
Ulkomailla syntyneiden ulkomaalaistaustaisten määrä taustamaan HDI:n mukaan 2000–2019

Vuonna 2019 ulkomailla syntyneistä ulkomaalaistaustaisista enemmistö oli lähtöisin hyvin korkean kehitystason maista (184 300 henkeä) tai korkean kehitystason maista (60 900 henkeä). Ulkomailla syntyneitä ulkomaalaistaustaisia, joiden taustamaana on keskitasen kehityksen maa, oli 57 300. Taustamaaltaan matalan HDI:n ulkomaalaistaustaisia oli 42 700.

Keskitasen ja matalan kehityksen taustamaaryhmiin lukeutuvien ulkomaalaistaustaisten määrä on kahden vuosikymmenen aikana kasvanut viisinkertaiseksi, vuoden 2000 16 600 hengestä 99 900 henkeen vuonna 2019. Samana aikana korkean tai hyvin korkean indeksin maasta lähtöisin olevien määrä on kaksinkertaistunut 79 800 henkilöstä 165 400 henkilöön.

Ulkomailla syntyneiden ulkomaalaistaustaisten osuus taustamaan HDI:n mukaan, prosenttia

Ulkomaalaistaustaisten taustamaarakenne on muuttunut kahden vuosikymmenen aikana tasaisesti, mutta korkean tai erittäin korkean kehitystason taustamaaryhmät olivat vuonna 2019 yhä suurimpia. Vuosien 2000–2019 aikana matalan HDI:n taustamaaryhmän osuus kaikista ulkomailla syntyneistä ulkomaalaistaustaisista on kasvanut 7 prosentista 12 prosenttiin. Vastaavasti keskitason taustamaiden osuus on noussut 10 prosentista 17 prosenttiin ja korkean indeksiryhmän osuus 15 prosentista 18 prosenttiin. Hyvin korkean kehitystason maista lähtöisin olevien osuus on laskenut 68 prosentista 53 prosenttiin vuosien 2000 ja 2019 välisenä aikana.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Naimisissa olevat naiset avioliiton keston ja järjestysluvun mukaan 31.12.2019.....	10
Liitetaulukko 2. 15–84 -vuotiaat naiset iän ja elävänä syntyneiden lasten määrän mukaan 31.12.2019 (Taulukkoa korjattu 29.10.2020. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.).....	10
Liitetaulukko 3. 15–84 -vuotiaat miehet iän ja elävänä syntyneiden lasten määrän mukaan 31.12.2019 (Taulukkoa korjattu 29.10.2020. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.).....	11
Liitetaulukko 4. Naiset iän, lasten määrän ja synnyttäneiden osuuden mukaan 31.12.2019 (Taulukkoa korjattu 29.10.2020. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.).....	12
Liitetaulukko 5. Miehet iän, lasten määrän ja isien osuuden mukaan 31.12.2019 (Taulukkoa korjattu 29.10.2020. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.).....	12

Kuviot

Liitekuviot

Liitekuvio 1. Ruotsinkielisten ja vieraskielisten osuus väestöstä 1900–2019.....	13
Liitekuvio 2. Suomen kansalaiset, joilla kaksoiskansalaisuus 2000–2019.....	13
Laatuseloste: Väestörakenne 2019.....	14

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Naimisissa olevat naiset avioliiton keston ja järjestysluvun mukaan 31.12.2019

Avioliiton kesto	Avioliiton järjestysluku							
	Yhteensä	1	2	3	4	5	6-	Tuntematon
Yhteensä	983 971	847 841	118 778	13 465	1 715	278	87	1 807
0	21 481	15 913	4 538	831	160	24	15	-
1	24 154	18 224	4 915	828	139	37	11	-
2	26 760	20 363	5 323	903	128	30	13	-
3	24 529	18 667	4 917	794	125	23	3	-
4	24 134	18 595	4 672	726	114	19	8	-
0-4	121 058	91 762	24 365	4 082	666	133	50	-
5	23 099	18 120	4 208	639	105	20	7	-
6	22 913	18 070	4 173	560	94	11	5	-
7	25 432	19 924	4 743	666	74	17	8	-
8	24 143	19 002	4 420	614	90	12	5	-
9	24 506	19 550	4 272	590	84	9	1	-
5-9	120 093	94 666	21 816	3 069	447	69	26	-
10	23 757	18 798	4 341	539	65	13	1	-
11	24 082	19 157	4 321	539	51	13	1	-
12	22 520	17 880	4 092	486	51	9	2	-
13	20 851	16 593	3 743	462	49	3	1	-
14	20 915	16 788	3 718	353	48	7	1	-
10-14	112 125	89 216	20 215	2 379	264	45	6	-
15-19	89 165	71 767	15 499	1 699	179	18	3	-
20-24	70 984	59 120	10 712	950	97	8	1	96
25-29	65 523	57 518	7 340	549	30	5	-	81
30-34	64 108	57 664	5 923	341	18	-	-	162
35-39	70 018	64 174	5 313	230	6	-	1	294
40-44	70 023	65 659	3 976	103	5	-	-	280
45-49	75 442	73 108	2 038	39	2	-	-	255
50-54	63 125	62 095	959	16	-	-	-	55
55-59	37 889	37 414	440	6	1	-	-	28
60-64	17 738	17 581	141	1	-	-	-	15
65-69	4 987	4 961	23	-	-	-	-	3
70-	581	575	4	-	-	-	-	2
Tuntematon	1 112	561	14	1	-	-	-	536

Liitetaulukko 2. 15-84 -vuotiaat naiset iän ja elävänä syntyneiden lasten määrän mukaan 31.12.2019 (Taulukkoa korjattu 29.10.2020. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.)

Ikä	Elävänä syntyneiden lasten lukumäärä									
	Naisia yhteensä	0	1	2	3	4	5	6	7	8-
15-84	2 267 815	775 324	360 735	660 079	320 996	99 312	28 402	10 296	4 555	8 116
15-19	144 441	143 773	629	35	4	-	-	-	-	-
20-24	152 265	139 802	9 047	2 936	428	47	4	1	-	-
25-29	172 593	124 091	25 397	16 987	4 519	1 139	314	113	28	5
30-34	169 653	74 670	35 592	39 446	13 648	4 004	1 327	537	252	177
35-39	174 660	46 086	32 926	58 786	24 907	7 343	2 329	1 041	493	749

Ikä	Elävänä syntyneiden lasten lukumäärä									
	Naisia yhteensä	0	1	2	3	4	5	6	7	8-
40–44	168 547	34 152	28 499	60 891	29 889	9 164	2 999	1 199	591	1 163
45–49	154 391	30 897	25 926	54 608	28 510	8 990	2 789	1 091	506	1 074
50–54	176 612	34 567	28 535	62 773	34 216	10 780	3 142	1 138	516	945
55–59	185 152	33 982	29 516	66 042	38 021	11 907	3 227	1 044	467	946
60–64	183 336	30 737	31 189	67 801	37 335	11 390	2 828	907	375	774
65–69	185 685	28 358	35 712	73 414	34 504	9 586	2 365	706	324	716
70–74	186 034	25 683	38 833	75 566	32 576	9 439	2 242	712	302	681
75–79	118 190	15 649	22 989	46 936	22 228	7 125	1 939	627	256	441
80–84	96 256	12 877	15 945	33 858	20 211	8 398	2 897	1 180	445	445

Liitetaulukko 3. 15–84 -vuotiaat miehet iän ja elävänä syntyneiden lasten määrän mukaan 31.12.2019 (Taulukkoa korjattu 29.10.2020. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.)

Ikä	Elävänä syntyneiden lasten lukumäärä									
	Miehiä yhteensä	0	1	2	3	4	5	6	7	8-
15–84	2 235 431	961 060	312 619	559 432	271 141	85 023	25 402	9 154	3 982	7 618
15–19	152 230	152 016	200	14	-	-	-	-	-	-
20–24	161 679	155 587	4 864	1 071	146	10	1	-	-	-
25–29	183 092	152 240	18 392	9 504	2 179	553	162	52	9	1
30–34	181 115	107 888	32 757	28 638	8 340	2 147	749	353	145	98
35–39	186 122	73 669	34 430	50 113	19 371	5 282	1 624	710	377	546
40–44	177 928	53 797	29 068	56 891	25 820	7 675	2 415	854	457	951
45–49	159 982	44 422	25 575	51 028	25 745	8 098	2 592	1 018	450	1 054
50–54	179 182	48 381	27 594	56 176	30 572	10 366	3 313	1 237	514	1 029
55–59	183 719	46 690	26 740	58 995	33 917	11 192	3 494	1 216	529	946
60–64	176 283	41 184	26 257	58 428	33 742	11 175	3 155	1 062	422	858
65–69	171 275	34 434	28 179	61 946	31 838	9 988	2 785	953	380	772
70–74	163 697	27 657	30 018	64 131	29 087	8 769	2 305	743	302	685
75–79	93 987	13 781	17 500	37 695	17 237	5 265	1 458	460	201	390
80–84	65 140	9 314	11 045	24 802	13 147	4 503	1 349	496	196	288

Liitetaulukko 4. Naiset iän, lasten määrän ja synnyttäneiden osuuden mukaan 31.12.2019 (Taulukkoa korjattu 29.10.2020. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.)

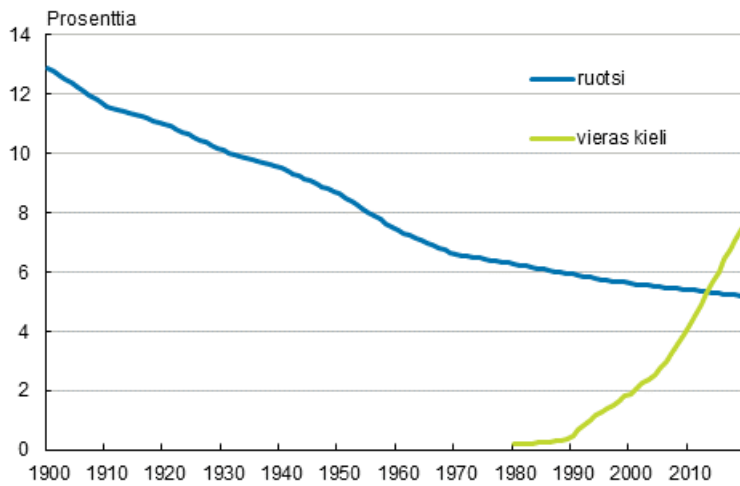
Ikä	Naisia yhteensä	Elävänä syntyneitä lapsia yhteensä	Lapsia naista kohden	Synnyttäneitä naisia yhteensä	Synnyttäneiden osuus ikäluokasta, %	Lapsia synnyttänyttä kohden
15–84	2 267 815	3 359 021	1,48	1 492 491	65,8	2,25
15–19	144 441	711	0,00	668	0,5	1,06
20–24	152 265	16 417	0,11	12 463	8,2	1,32
25–29	172 593	79 972	0,46	48 502	28,1	1,65
30–34	169 653	184 587	1,09	94 983	56,0	1,94
35–39	174 660	282 777	1,62	128 574	73,6	2,20
40–44	168 547	314 325	1,86	134 395	79,7	2,34
45–49	154 391	291 572	1,89	123 494	80,0	2,36
50–54	176 612	335 735	1,90	142 045	80,4	2,36
55–59	185 152	358 780	1,94	151 170	81,6	2,37
60–64	183 336	354 687	1,93	152 599	83,2	2,32
65–69	185 685	350 420	1,89	157 327	84,7	2,23
70–74	186 034	350 259	1,88	160 351	86,2	2,18
75–79	118 190	231 887	1,96	102 541	86,8	2,26
80–84	96 256	206 892	2,15	83 379	86,6	2,48

Liitetaulukko 5. Miehet iän, lasten määrän ja isien osuuden mukaan 31.12.2019 (Taulukkoa korjattu 29.10.2020. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.)

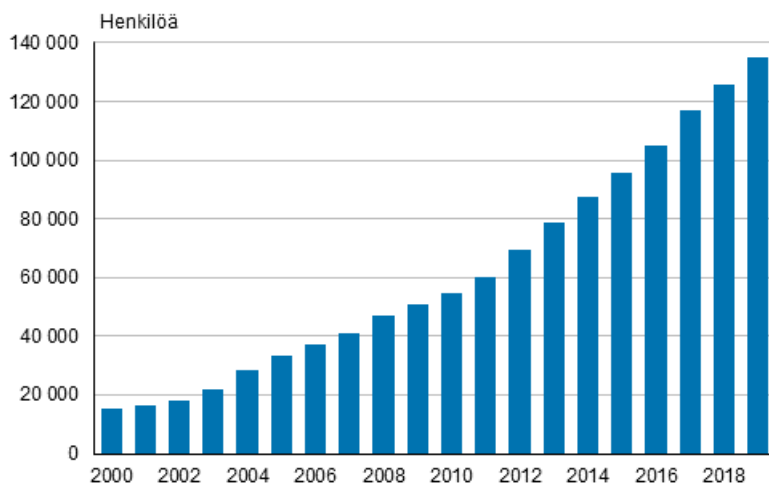
Ikä	Miehiä yhteensä	Elävänä syntyneitä lapsia yhteensä	Lapsia miestä kohden	Miehiä, joilla lapsia yhteensä	Lapsia saaneiden osuus ikäluokasta, %	Lapsia isää kohden
15–84	2 235 431	2 872 237	1,28	1 274 371	57,0	2,25
15–19	152 230	228	0,00	214	0,1	1,07
20–24	161 679	7 489	0,05	6 092	3,8	1,23
25–29	183 092	47 344	0,26	30 852	16,9	1,53
30–34	181 115	131 356	0,73	73 227	40,4	1,79
35–39	186 122	233 871	1,26	112 453	60,4	2,08
40–44	177 928	280 633	1,58	124 131	69,8	2,26
45–49	159 982	270 140	1,69	115 560	72,2	2,34
50–54	179 182	311 239	1,74	130 801	73,0	2,38
55–59	183 719	329 525	1,79	137 029	74,6	2,40
60–64	176 283	323 095	1,83	135 099	76,6	2,39
65–69	171 275	318 006	1,86	136 841	79,9	2,32
70–74	163 697	306 037	1,87	136 040	83,1	2,25
75–79	93 987	181 189	1,93	80 206	85,3	2,26
80–84	65 140	132 085	2,03	55 826	85,7	2,37

Liitekuviot

Liitekuvio 1. Ruotsinkielisten ja vieraskielisten osuus väestöstä 1900–2019

Liitekuvio 2. Suomen kansalaiset, joilla kaksoiskansalaisuus 2000–2019

Laatuseloste: Väestörakenne 2019

1. Tilastotietojen relevanssi

Väestörakennetilasto kuvaa Suomessa vuoden viimeisenä päivänä asunutta väestöä.

Digi- ja väestötietovirasto pitää yllä Suomen väestötietojärjestelmää. Suomen viimeinen henkikirjoitus tehtiin 1.1.1989. Sen jälkeen väestötietojärjestelmää on päivitetty muutosilmoituksin.

Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittelee laki väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista (21.8.2009/661). Päättyneen vuoden väestönmuutosilmoituksia odotetaan tammikuun viimeiseen päivään asti. Digi- ja väestötietovirasto toimittaa Tilastokeskukselle helmikuun alussa vuodenvaihteen väestön tiedot.

Tilastokeskuksen tehtävänä on laatia yhteiskuntaoloja koskevia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta 24.1.1992/48). Näihin kuuluvat myös väestötilastot. Tilastokeskuksen työjärjestys määrittää Väestö- ja elinolotilastot väestötilastojen tekijäksi (Tilastokeskuksen työjärjestys, TK-00-1808-19).

Käsitteet

Asuinpaikalla tarkoitetaan sen asunnon sijaintia, jossa henkilö oli kirjoilla vuoden viimeisenä päivänä. Nykyinen kotikuntalaki antaa henkilölle mahdollisuuden vapaasti valita vakinaisen asuinpaikkansa. Esim. opiskelijat voivat halutessaan olla kirjoilla opiskelu-paikkakunnallaan. Myös asunnottomat kuuluvat kunnassa vakinaisesti asuvaan väestöön.

Henkilöllä voi vakinaisen asuinpaikan lisäksi olla tilapäinen asuinpaikka asunnossa, jossa hän ilmoituksensa mukaan asuu tilapäisesti vähintään kolme kuukautta. Tilastot tehdään vain vakinaisen asuinpaikan mukaan. Tieto henkilön asuinpaikasta on saatu Digi- ja väestötietoviraston väestötietojärjestelmästä.

Ikä tarkoittaa henkilön ikää kokonaisina vuosina vuoden viimeisenä päivänä. Tieto on saatu Digi- ja väestötietoviraston väestötietojärjestelmästä.

Kansalaisuus on yksilön ja valtion välinen lainsäädännöllinen side, joka määrittää yksilön aseman valtiossa ja jolla määritetään yksilön ja valtion välisiä keskeisiä oikeuksia ja velvollisuuksia (Kansalaisuuslaki, 359/2003). Jos henkilöllä on kahden maan kansalaisuus, joista toinen on Suomen, hän on tilastoissa Suomen kansalaisena. Jos Suomessa asuvalla ulkomaan kansalaisella on useita ulkomaiden kansalaisuuksia, hän on rekisterissä ja tilastoissa sen maan kansalaisena, jonka passilla hän on maahan tullut.

Kansalaisuusluokituksessa käytetään ISO 3166 -standardia.

Keskiväkiluku on vuoden alun ja vuoden lopun väestömäärän aritmeettinen keskiarvo.

Kieli tallennetaan väestötietojärjestelmään samalla kun vanhemmat ilmoittavat syntyneelle lapselle nimen ja uskontokunnan. Kieli säilyy samana, ellei sitä erikseen muuteta. Niille vuoden lopulla syntyneille vauvoille, joille ei helmikuun aikana ole ilmoitettu väestötietojärjestelmään nimeä, kieltä ja uskontoa, viedään vuodenvaihteen tilastoon kieleksi ja uskonnoksi äidin kieli ja uskonto. Seuraavan vuoden tilastossa tieto on täsmäntynyt ilmoituksen saavuttua. Kielitieto voi muuttua kaksikielisten perheiden lapsilla, joille saatetaan merkitä väestötietojärjestelmään kieleksi isän kieli.

Vuoden 2012 Väestötietojärjestelmän luotettavuustutkimuksessa noin 9 000 työikäiseltä henkilöltä kysyttiin, onko heidän väestötietojärjestelmään merkitty äidinkieltensä oikea. Tieto oli oikein 99,7 prosentilla vastanneista.

Digi- ja väestötietovirasto on siirtynyt kielikoodauksessa vuoden 1999 aikana ISO 639 -standardiin. Tilastokeskus on saanut vuodesta 1999 lähtien Digi- ja väestötietovirastolta kielet valmiiksi koodattuina (ISO 639-1) ja koodaamattomat kielet selväkielisinä. Selväkielisistä kielten nimistä löytyi paljon koodaantuvia kieliä hieman väärin kirjoitettuina tai ruotsinkielellä. Näille kielille on annettu Tilastokeskuksessa koodi. Aikaisempina vuosina Tilastokeskus on koodannut kaikki vieraat kielet selväkielisistä nimistä ja antanut koodin kielelle, jos sillä on Suomessa ollut noin 15 puhujaa.

Siviilisäätyluokitus on seuraava:

- naimaton
- naimisissa
- eronnut
- leski
- rekisteröidyssä parisuhteessa
- eronnut rekisteröidystä parisuhteesta
- leski rekisteröidyn parisuhteen jälkeen

Vuonna 2019 oli väestötietojärjestelmässä 79 000 henkeä ilman tietoa siviilisäädystä. He olivat maahanmuuttajia, joiden siviilisäätystä ei ole pystytty varmentamaan. Tilastoja varten heistä lapsettomat henkilöt koodattiin naimattomiksi ja jos henkilöllä oli lapsia, hänen puuttuva siviilisäätynsä muutettiin eronneeksi.

Syntymämaa määräytyy sen mukaan, mikä on ollut henkilön äidin vakituinen kotimaa henkilön syntymähetkellä. Syntymämaa on yleisimmin syntymäajankohdan valtiorakenteen mukainen. Siten esimerkiksi ennen Viron itsenäistymistä syntyneillä virolaisilla maahanmuuttajilla syntymämaa on yleisimmin Neuvostoliitto. Samoin Suomen luovuttamilla alueilla syntyneiden syntymämaa on Suomi, vaikka alue ei enää kuulu Suomelle.

Henkilön syntymävaltioksi voidaan joissain tapauksissa korjata nykyisen valtiorakenteen mukainen syntymämaa. Tämä edellyttää henkilön omaa aktiivisuutta ja ilmoitusta maistraatissa. Syntymämaan koodauksessa käytetään ISO 3166 -standardia.

Syntyperä ja taustamaa

Tilastokeskus on vuoden 2012 aikana ottanut käyttöön uuden syntyperä-luokituksen. Samantyyppinen luokitus on jo käytössä muissa Pohjoismaissa. Syntyperä ja taustamaa määräytyvät henkilön vanhempien syntymävaltiotiedon perusteella. Syntyperä-luokituksen avulla on helposti eriteltävissä ulkomailla ja Suomessa syntyneet ulkomaalaistaustaiset henkilöt.

Digi- ja väestötietoviraston Väestötietojärjestelmään ei ole viety ennen vuotta 1964 kuolleiden henkilöiden tietoja. Suomen väestössä on vajaat 900 000 Suomessa syntyneitä henkilöä, joiden kummankaan vanhempien syntymävaltiota ei tiedetä, koska näiden henkilöiden vanhemmat ovat kuolleet ennen Väestötietojärjestelmän perustamista. Suomessa ennen vuotta 1970 syntyneiden henkilöiden, joiden vanhemmista ei ole tietoa, on päätelty olevan suomalaistaustaisia, mikäli he puhuvat äidinkielenään kotimaista kieltä (suomi, ruotsi, saame). Suomalaistaustaisia ovat myös kaikki ne henkilöt, joilla vähintään toinen vanhemmista on syntynyt Suomessa. Kaikilla suomalaistaustaisilla henkilöillä taustamaa on Suomi.

Ulkomaalaistaustaisia ovat ne henkilöt, joiden molemmat vanhemmat tai ainoa tiedossa oleva vanhempi on syntynyt ulkomailla. Ulkomaalaistaustaisia ovat myös ulkomailla syntyneet henkilöt, joiden kummastakaan vanhemmasta ei ole tietoa Väestötietojärjestelmässä. Suomessa ennen vuotta 1970 syntyneiden ja äidinkieltään vieraskielisten henkilöiden on päätelty olevan ulkomaistaustaisia samoin kuin vuonna 1970 tai sen jälkeen Suomessa syntyneiden henkilöiden, joiden kummastakaan vanhemmasta ei ole Väestötietojärjestelmässä tietoa.

Mikäli henkilön molemmat vanhemmat ovat syntyneet ulkomailla, on taustamaa ensisijaisesti biologisen äidin syntymävaltio. Jos henkilöllä on vain tieto ulkomailla syntyneestä isästä, on taustamaa isän syntymävaltio. Jos kummankaan vanhemman syntymävaltiosta ei ole tietoa, on taustamaa ulkomailla syntyneiden henkilöiden osalta henkilön oma syntymävaltio. Suomessa syntyneiden henkilöiden, joiden vanhemmista ei ole tietoa, ja joiden on päätelty olevan ulkomaalaistaustaisia, taustamaa on tuntematon.

Ulkomailla adoptoitujen lasten osalta ottovanhemmat rinnastetaan biologisiksi vanhemmiksi. Näin ollen katsotaan, että Suomessa syntyneiden henkilöiden ulkomailta adoptoima lapsi on suomalaistaustainen ja taustamaa on siten Suomi.

Taajama on rakennustihentymä, jossa on vähintään 200 asukasta. Rajauksen perustana on edellisen vuoden lopun väestötieto. Taajamat määritellään ja rajataan yhteistyössä Suomen ympäristökeskuksen kanssa paikkatietomenetelmin, joissa käytetään Tilastokeskuksen 250m x 250m–ruutuaineiston rakennus- ja väestötietoja. Määrittelyssä tarkastellaan rakennuksia sisältävien ruutujen ja niiden naapuriruutujen väestömäärää sekä rakennusten määrää ja niiden kerrosalaa. Määrittelyssä syntyneistä yhtenäisistä rakennustihentymistä valitaan ne, joissa on vähintään 200 asukasta.

Tilastollinen kuntaryhmitys on Tilastokeskuksessa kehitetty luokitus, joka korvaa kuntien tilastoinnin kaupunkeihin ja muihin kuntiin. Luokitus on ollut käytössä vuodesta 1989 lähtien. Tämä luokitus erottelee kuntia kaupunkimaisuuden ja maaseutumaisuuden mukaan paremmin kuin hallinnollinen jako kaupunkeihin ja muihin kuntiin.

Kuntaryhmityksessä kunnat ryhmitellään taajamaväestön osuuden ja suurimman taajaman väkiluvun perusteella kolmeen luokkaan:

1. Kaupunkimaiset kunnat
2. Taajaan asutut kunnat
3. Maaseutumaiset kunnat

Kaupunkimaisiin kuntiin luetaan ne kunnat, joiden väestöstä vähintään 90 % asuu taajamissa tai suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000.

Taajaan asuttuja kuntia ovat puolestaan ne kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 %, mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on vähintään 4 000, mutta alle 15 000.

Maaseutumaisiin kuntiin kuuluvat ne kunnat, joiden väestöstä alle 60 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 15 000 sekä ne kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 %, mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 4 000.

Luokitus on päivitetty vuoden 2019 taajamarajatietojen pohjalta.

Uskonnollisen yhdyskunnan tieto saadaan Digi- ja väestötietoviraston väestötietojärjestelmästä. Lapselle ilmoitetaan väestötietojärjestelmään nimenannon yhteydessä uskontokunta. Tieto pysyy samana, ellei sitä erikseen ilmoittamalla muuteta.

Uusi Uskonnonvapauslaki (453/2003) astui voimaan 1.8.2003. Uusi laki mahdollisti henkilön kuulumisen useampaan uskonnolliseen yhdyskuntaan samanaikaisesti kolmen vuoden siirtymäajan jälkeen. Siirtymäaika päättyi 1.8.2006, jonka jälkeen uskonnolliset yhdyskunnat päättävät itse, voivatko niiden jäsenet kuulua myös muihin uskonnollisiin yhdyskuntiin. Mikäli henkilö on useamman kuin yhden uskonnollisen yhdyskunnan jäsen, on henkilö Tilastokeskuksen uskonnollisten yhdyskuntien tilastossa mukana sen uskonnollisen yhdyskunnan jäsenmäärässä, johon hän on ensiksi liittynyt. Tällaiset henkilöt puuttuvat sen uskonnollisen yhdyskunnan jäsenmäärästä, johon he ovat liittyneet ollessaan jo jonkin muun uskonnollisen yhdyskunnan jäsen.

Uskontokuntatilastot tehdään vain Patentti- ja rekisterihallituksen rekisteriin merkittyihin uskonnollisiin yhdyskuntiin kuuluvista henkilöistä. Uskonnollisen yhdyskunnan voi Suomessa perustaa vähintään 20 täysi-ikäistä henkilöä (uskonnonvapauslaki 453/2003).

Niille vuoden lopulla syntyneille vauvoille, joille ei tammikuun aikana ole ilmoitettu väestötietojärjestelmään nimeä, kieltä ja uskontoa, viedään vuodenvaihteen tilastoon uskonnoksi äidin uskonto. Seuraavan vuoden tilastossa tieto on täsmennytyt ilmoituksen saavuttua.

Ulkomaalaisten osalta uskontokuntatieto ei anna oikeaa kuvaa. Kaikki heidän uskonnolliset yhdyskuntansa eivät ole Patentti- ja rekisterihallituksen rekisterissä eivätkä kaikki uskonnon harjoittajat liity seurakuntiin. Vuoden 2019 lopussa Suomessa asuvista vieraskielisistä henkilöistä 85 prosenttia ei väestötietojärjestelmän mukaan kuulunut mihinkään rekisteröityyn uskonnolliseen yhdyskuntaan.

Uskontokuntatieto on erittäin arkaluonteiseksi määritelty tieto. Maakunnittain ja kunnittain voidaan julkistaa vain vähintään 20 tapausta sisältäviä uskontokuntia.

Väestöön kuuluvat ne Suomen kansalaiset ja ulkomaalaiset, jotka asuvat vakituisesti Suomessa, vaikka olisivatkin tilapäisesti ulkomailla.

Ulkomaalaisella on kotipaikka Suomessa, jos hänen oleskelunsa on tarkoitettu kestämään tai on kestänyt vähintään yhden vuoden. Turvapaikanhakija tulee mukaan viralliseen väkilukuun ja muihin Tilastokeskuksen tilastoihin vain, jos hänelle on myönteisen oleskelulupapäätöksen lisäksi myönnetty henkilötunnus ja kotikunta. Henkilö ei päädy tilastoihin, jos henkilötunnus ja/tai kotikunta puuttuu. Julkisuudessa esiintynyt termi ”kuntapaikka” ei ole sama asia kuin kotikunta. Turvapaikanhakijat, joille ei ole myönnetty oleskelulupaa tai joiden hakemusprosessi on kesken, eivät ole mukana Tilastokeskuksen tilastoissa.

Suomessa asuvat vieraan valtion lähetystöön, kaupalliseen edustustoon tai lähetetyn konsulin virastoon kuuluvat henkilöt sekä näiden perheenjäsenet ja henkilökohtainen palveluskunta eivät kuulu maassa asuvaan väestöön, elleivät ole Suomen kansalaisia. Sen sijaan Suomen ulkomailla olevien lähetystöjen ja kaupallisten edustustojen suomalainen henkilökunta sekä YK:n rauhanturvajoukoissa palvelevat luetaan maassa asuvaan väestöön.

Maahan tulleen Suomen kansalaisen on ilmoitettava yli kolmen kuukauden oleskelustaan maistraatille, joka päivittää tiedot väestötietojärjestelmään (laki 661/2009). Ulkomaalaisen maahantulo edellyttää, että hänellä on voimassa oleva vaadittava viisumi, oleskelulupa taikka työntekijän tai elinkeinonharjoittajan oleskelulupa, jollei hän ole EU:n tai ETA:n kansalainen tai Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu (ulkomaalaislaki 301/2004). EU:n tai ETA:n kansalainen voi oleskella maassa kolme kuukautta ilman erityistä lupaa, minkä jälkeen hänen maassa oleskeluunsa tarvitsee perusteita ja maistraattiin rekisteröitymistä. Maistraatti tallentaa sille ilmoitetut ulkomaan kansalaista koskevat kotipaikkatiedot väestötietojärjestelmään, jos henkilö saa Suomesta kotikuntalain (201/1994) mukaan määräytyneen kotikunnan ja siellä olevan vakinaisen asuinpaikan.

Perustellusta pyynnöstä ulkomaan kansalaisen tiedot voidaan tallentaa myös lyhyen oleskelun jälkeen, jos hänellä esim. on kotikuntalaissa tarkoitettu tilapäinen asuinpaikka Suomessa ja tallentaminen on tarpeen työskentelyyn tai vastaavaan olosuhteeseen liittyvien oikeuksien toteutumisen vuoksi (laki 661/2009). Väestömuutostilastossa henkilön siirtyminen muualta Suomeen luetaan maahanmuutoksi, vain jos väestötietojärjestelmään on tehty merkintä, että hän on saanut vakinaisen asuinpaikan Suomesta.

Maasta muuttavien on tehtävä itsestään muuttoilmoitus kuten maan sisällä muuttavienkin (lait 661/2009, 201/1994). Maasta muuttaneiksi katsotaan henkilöt, jotka muuttavat ulkomaille asumaan yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi. Poikkeuksen muodostavat Suomen kansalaiset, jotka ovat diplomaatteja, kehitysyhteistyössä toimivia yms. (kotikuntalaki 201/1994). Pohjoismaiden välisen sopimuksen mukaan tilapäistä oleskelua, joka kestää alle kuusi kuukautta ei pidetä muuttona (kotikuntalaki 201/1994, asetus ja valtiosopimus 96/2006).

Kun henkilö muuttaa Pohjoismaasta toiseen, hänen on ilmoitettava muutostaan tulovaltion paikalliselle rekisteriviranomaiselle, joka päättää rekisteröidäänkö henkilö tulovaltiossa asuvaksi. Tulovaltion rekisteriviranomainen ilmoittaa päätöksestään kyseiselle henkilölle ja lähtövaltion rekisteriviranomaiselle. Lähtövaltion väestörekisterissä maastamuuttopäiväksi merkitään se päivä, jona henkilö on otettu tulomaan paikalliseen väestörekisteriin (kotikuntalaki 201/1994, asetus ja valtiosopimus 96/2006).

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Väestöaineisto on kokonaisaineisto. Siinä on väestötietojärjestelmästä poimittu koko Suomen maassa asuva väestö.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Yleisesti ottaen Digi- ja väestötietoviraston väestötietojärjestelmää voidaan pitää henkilöiden suhteen erittäin kattavana. Jotta henkilö saa henkilötunnuksen on hänet kirjattava väestötietojärjestelmään. Eläminen Suomessa ilman henkilötunnusta on käytännöllisesti katsoen mahdotonta. Laillinen työssäkäynti, pankkitilin avaaminen, asioiminen viranomaisten kanssa jne. edellyttää henkilötunnusta. Voidaan olettaa, ettei Suomessa ole merkittäviä määriä esim. yli vuoden kestäviä jaksoja ’pimeää’ työtä tekeviä henkilöitä, joille palkka maksetaan käteisellä. Vähintään vuoden mittaiseksi tarkoitettu oleskelu on edellytys Suomen väestöön kirjautumiseen.

Väestötietojärjestelmää on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen vuodesta 1989 pelkästään väestömuutosilmoituksin. Näiden oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus.

Digi- ja väestötietovirasto on teettänyt Tilastokeskuksella otantatutkimuksen osoitetietojen oikeellisuudesta. Noin 11 000 hengeltä tiedustellaan, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,9 prosentilla tieto oli oikein. Tutkimuksen kato oli 16,9 prosenttia. Kadon osalta osoitteet pyrittiin tarkistamaan muista lähteistä. Katoon kuuluvista henkilöistä 92,3 prosentilla osoite pystyttiin toteamaan oikeaksi, 5,9 prosentilla vääräksi ja 1,8 prosentilla tietoa ei voitu tarkistaa. Jos oletetaan kaikkien kadossa olleiden tarkistamatta jääneiden tiedot vääriksi, olisi lopullinen oikeiden osoitteiden osuus 98,1 prosenttia.

Kunnittaisiin väestötilastoihin virheelliset osoitteet vaikuttavat vain, jos väärä osoite on toisessa kunnassa kuin oikea osoite. Vääristä osoitteista vain osa on väärässä kunnassa

Kunnallisvaalien yhteydessä ulkomaalaisten äänioikeusilmoitusten palautukset paljastavat yleensä noin 1 000 henkeä, jotka ovat muuttaneet maasta ilmoitusta tekemättä ja ovat siten olleet edelleen tilastoituna väestöön. Digi- ja väestötietovirasto poistaa heidät väestötietojärjestelmän maassa asuvasta väestöstä ennen seuraavaa vuodenvaihdetta.

Väestötietojärjestelmästä saadusta vuoden 2019 lopun väestöaineistosta on selvitysten jälkeen poistettu todennäköisesti ulkomaille muuttaneina 15 555 henkilöä. Henkilöt ovat pääosin ulkomaiden kansalaisia, joiden osoite on tuntematon ja jotka eivät ole vuosien 2017–2018 välisenä aikana saaneet palkkatuloa, pääomatuloa, yrittäjätuloa, työttömyystukea, eläketuloa, toimeentulotukea tai sairausvakuutuksen korvauksia.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Tilastokeskus päivää vuodenvaihteen väestön vuoden viimeiselle päivälle. Aluejakona on vuodesta 1999 lähtien käytetty seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen jo edellisen vuoden viimeisen päivän tilastoihin. Tieto yhdistyneiden kuntien väkiluvuista ennen yhdistymistä on kuitenkin tarvittaessa saatavilla.

Kunnittaisia ennakkollisia väestötietoja on saatavilla kuukausittain.

<http://tilastokeskus.fi/til/vamuu/index.html>

http://pxnet2.stat.fi/PXWeb/pxweb/fi/StatFin/StatFin__vrm__vamuu/?tablelist=true

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Väestön perustiedot on saatavilla sähköisessä muodossa kunnittain tai kuntaa suuremmalla aluejaolla Tilastokeskuksen ilmaisessa väestötietopalvelussa internetissä.

http://pxnet2.stat.fi/PXWeb/pxweb/fi/StatFin/StatFin__vrm__vaerak/?tablelist=true

Maksullisessa sähköisessä tietopalvelussa on saatavilla eritellympää tietoa väestöstä mm. kunnan osa-alueittain. <http://www.stat.fi/tup/tilastotietokannat/index.html>

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Vuoteen 1998 asti vuodenvaihteen kunnittaiset väestötilastot tehtiin vuoden viimeisen päivän aluejaon mukaan. Vuodesta 1999 lähtien on käytetty seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Laskettaessa kunnan väestömäärän muutosta on muutos laskettu yhdistyneiden kuntien kohdalla huomioiden yhdistyvien kuntien aikaisemmat väkiluvut.

Taulukoitaessa väestöllisiä alueellisia aikasarjoja voidaan taulukot tehdä joko kunkin vuoden aluejaon mukaan tai päivittäen aluejakoa takautuvasti viimeisen vuoden tilastoja vastaavaksi. Taulukoissa ilmoitetaan aina mitä aluejaotusta on käytetty.

Väestötietoja on saatavilla vuodesta 1749 lähtien. Vuodesta 1865 lähtien on julkaistu seurakunnittaisia väestömääriä ja vuodesta 1920 kunnittaisia väestömääriä. Papiston kymmenvuotistauluista on saatavilla väestön ikä-, siviilisäätö- ja kielitietoja seurakunnittain vuoteen 1940 asti. Kunnittain nämä tiedot ovat

vuodesta 1950 kymmenvuosittain väestölaskentoihin perustuen. Vuosittain kunnittaisia väestön ikätietoja sekä siviilisäätö- ja kielitietoja on saatavissa vuodesta 1970 alkaen.

Sähköisessä muodossa kunnittaisia väestötietoja on saatavilla vuosittain vuodesta 1972 lähtien.
http://pxnet2.stat.fi/PXWeb/pxweb/fi/StatFin/StatFin__vrm__vaerak/?tablelist=true

Väestötilastoja vuodesta 1750- on digitoitu pdf-muotoon Kansalliskirjaston Doria palveluun.

[Historiallisen tilastotiedon opas](#), ks. linkki

[Väestörakenne ja Väestönmuutokset -julkaisuja Doriassa](#)

[Väestölaskenta-julkaisuja Doriassa](#).

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tilastokeskuksen muissa tilastoissa pohjatietona väestön osalta käytetään väestötilaston aineistoa. Näin ollen Tilastokeskuksen eri tilastot täsmäävät väestötietojen suhteen.

Lisätietoja

Laura Lipasti 029 551 3041

Juhana Nordberg 029 551 3051

Vastaava osastopäällikkö:

Hannele Orjala

vaesto.tilasto@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Väestörakenne 2019, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute